

LÆS BIBELEN PÅ SYV MÅDER - FASTEN 2026

Metodistkirken i Danmark

Denne uge skrevet af Maria Aaskov

“Den grønne” uge

Der findes mange veje, ruter og stier - gennem byer, landskaber og terræner - nogle er lige ud ad landevejen andre er mere offroad. Når destinationen er kendt kan ruten planlægges, andre gange er det som et eventyr bare at gå ligeud efter næsen.

Bibelen er også som et stisystem, hvor der er mange veje at gå - en er at følge den grønne rute... hvor det er muligt at uddrage teologi (som betyder læren om Gud) ved at gå over bjerge og gennem dale, forsøge at tælle stjernerne og hvert eneste sandkorn, se vidderne og detaljerigdommen i hver eneste del af skaberværket. Den grønne metode, den grønne vej gennem Bibelen fremhæver naturen, som er fremtrædende i mange sammenhænge. Den grønne metode slår følgeskab med pilgrimmen der både bevæger sig fysisk og samtidig indeni. God tur!

Mandag den 23. februar 2026

Har du tjekket vejrudsigten, eller hørt om dagens vejr i nyhederne? Ofte optager vejret os, og det er tit et samtaleemne. Kommer der mere sne, bliver det regn eller måske endda lidt sol? Det er ikke kun landmanden som taler om vejret. Vi er kendt med danske vejrfænomener og har måske hørt hvordan klimaet forandres og udfolder sig i andre dele af verden.

Lad os idag tage med Elias ud til bjerget Horeb, det tog ham mere end en dagsrejse gennem ørkenen at komme dertil. Læs i 1. Kongebog kapitel 19 vers 9-13: *“Dér gik han ind i en hule og overnattede. Da lød Herrens ord til ham: »Hvad vil du her, Elias?» Han*

svarede: »Jeg brænder af nidkærhed for Herren, Hærskarers Gud, for israelitterne har svigtet din pagt. Dine altre har de revet ned, og dine profeter har de dræbt med sværd; jeg er den eneste, der er tilbage, og mig stræber de efter livet.« Da lød det: »Gå ud og stil dig på bjerget for Herrens ansigt, så vil Herren gå forbi.« Forud for Herren kom en voldsom og kraftig storm, der splintrede bjerge og knuste klipper, men Herren var ikke i stormen. Efter stormen kom et jordskælv, men Herren var ikke i jordskælvet. Efter jordskælvet kom en ild, men Herren var ikke i ilden. Efter ilden lød der en sagte susen. Da Elias hørte det, tilhylede han sit ansigt med kappen, gik ud og stillede sig i hulens åbning. Da lød der en stemme: »Hvad vil du her, Elias?»

Hvad havde Elias ventet? Storm, jordskælv eller ild? – Men Gud var i den stille susen. Naturen bliver teologisk kontrast. Hvad havde du ventet? Har du haft en oplevelse af at møde Gud i naturen? Giv dig tid til at reflektere et øjeblik - inden du går videre!

*Må din vej gå dig i møde,
og må vinden være din ven
og må solen varme din kind,
og må regnen vande mildt din jord,
indtil vi ses igen
må Gud holde, holde dig i sin hånd.*

Per Harling, oversættelse af keltisk salme

Tirsdag

Økologisk uge dit supermarked, gør det nogen forskel for dine vaner? Måske det er fast rutine at styre efter netop de økologiske alternativer hver eneste indkøbstur? Økologi er en bæredygtig landbrugs- og fødevarerproduktion, der prioriterer miljø, natur, klima og dyrevelfærd ved at undgå kunstgødning og sprøjtemidler.

Det kan være du netop er kommet hjem med indkøbsposerne fulde og lander med Bibelen ved køkkenbordet idag. Lad os dele den måske mest økologiske salme fra Salmernes Bog kapitel 104 vers 10-18 (eller find selv hele salmen): *"Du lader kilder springe frem i dalene, mellem bjergene baner de sig vej, de giver vand til alle de vilde dyr, vildæsler får slukket deres tørst. Ved bredden bygger himlens fugle deres rede, på grenene sidder de og kvidrer. Du vander bjergene fra din højsal, jorden mættes med frugten af dit værk. Græs lader du gro til kvæget, og planter til tjeneste for mennesker, så der frembringes brød af jorden og vin, der giver mennesker glæde. Deres ansigt glinser af olie, og brødet giver mennesket nye kræfter. Herrens træer mættes, Libanons cedertræer, som han har plantet. I dem bygger fuglene rede, i enebærtræerne har storken sin bolig. I de høje bjerge holder stenbukken til, i klipperne er grævlingens skjul."*

Salmen er et langt udtryk for glæde over det fuldendte skaberværk. Hvilken del af skaberværket finder du mest storslående? Giv dig tid til at reflektere et øjeblik - inden du går videre!

*Herre, din jord bærer mad nok til alle,
tak for den del, som du vil, vi skal ha'.
Lad os da dække et langt bord i verden,
som alle kan rejse sig mætte fra.
Amen.*

Vidar Kristensen

Onsdag

Vintergækker, erantis og fuglenes forårskald, årstidens skiften og forvandling fra mørke til lys, frost til varme. Det kan være det er tid til at forspirre de bedste tomatsorter af frø fra sidste år - de kan stå i vindueskarmen langsomt spire og slå rødder. Det kan være det (igen

i år) bliver ekspresvarianten med karsefrø på vat, lidt vand og lys fra et vindue og vupti så er der karse til æggemaden.

Vi skal fra vindueskarmsfilosofi til ørkenen - selv der er der håb. Læs med i Esajas Bog 35 vers 1-10: *"Ørkenen og det tørre land skal glæde sig, ødemarken skal juble og blomstre, den skal blomstre som rosen, juble med stor fryd. Den får Libanons herlighed, Karmels og Sarons pragt. De skal se Herrens herlighed, vor Guds pragt. Styrk de synkende hænder, gør de kraftsløse knæ stærke, sig til de urolige hjerter: Vær stærke, frygt ikke! Nu kommer jeres Gud med hævn, Guds gengæld, han kommer og frelser jer. Da skal blindes øjne åbnes og døves ører lukkes op; da springer den halte som hjorten, den stummes tunge bryder ud i jubel. For vand vælder frem i ørkenen, bække i ødemarken. Det hede sand bliver til oaser, den udtørrede jord til kildevæld. På sjakalernes tilholdssted vokser der rør og siv. Dér skal der være en banet vej, Den Hellige Vej skal den hedde, de urene skal ikke færdes på den; men for hans folk bliver det en vej at gå på, hvor dårer ikke flakker om. Dér skal der ikke være løver, rovdyr kommer ikke på den, de findes ikke. Dér skal de løskøbte vandre, Herrens udfriede vender hjem, de kommer til Zion med jubel, evig glæde går foran dem, fryd og glæde når dem, suk og klage flygter."*

Af og til kan håbet være svært at for øje på - som en tulipan eller hyacint endnu gemt under jordens hårde skorpe. Men det er der! Har du ledt i haven, parken eller skovbunden? Hvor finder du håb? Giv dig tid til at reflektere et øjeblik - inden du går videre!

*Så i Herres helligdom
grant Esajas spå'de,
tiden randt, og dagen kom
med Guds lys og nåde,
med den Guds og Davids søn,*

*som gør end, i lys og løn,
Paradis af ørke.*

N.F.S Grundtvig, fra "Blomstre som en rosengård"

Torsdag

10.000 daglige skridt kan virke som mange, andre kan let forestille sig at tilbagelægge flere hundrede kilometer af ruter som Caminoen! Det er forskelligt - om turen er kort eller lang, om tempoet er i sneglefart med høj hastighed - det fælles at bevægelsen, vandringer, både kan ske fysisk og på et indre plan! Sådan er det ikke nødvendigvis med alle ture, men nogle!

Jesu sandaler må ofte have været slidte, for "på hans tid" var det helt almindeligt at vandre fra by til by og over lange distancer. Lad os gå et stykke med nogle af Jesu disciple, da de er på vej fra Jerusalem! Læs Lukas Evangeliet kapitel 24 vers: 13-19 og 28-32 (eller hele passagen, vers 13-35): *"Men samme dag var to af disciplene på vej til en landsby, som ligger tres stadier fra Jerusalem og hedder Emmaus; de talte med hinanden om alt det, som var sket. Og det skete, mens de gik og talte sammen og drøftede det indbyrdes, kom Jesus selv og slog følge med dem. Men deres øjne holdtes til, så de ikke genkendte ham. Han spurgte dem: »Hvad er det, I går og drøfter med hinanden?« De standsede og så bedrøvede ud, og den ene af dem, Kleofas hed han, svarede: »Er du den eneste tilrejsende i Jerusalem, der ikke ved, hvad der er sket i byen i disse dage?« »Hvad da?« spurgte han. De svarede: »Det med Jesus fra Nazaret, som var en profet, mægtig i gerning og ord over for Gud og hele folket... De var næsten fremme ved den landsby, de var på vej til, og Jesus lod, som om han ville gå videre. Men de holdt ham tilbage og sagde: »Bliv hos os! Det er snart aften, og dagen er allerede gået på hæld.« Så gik han med ind for at blive hos dem. Og mens han sad til bords sammen med dem, tog han brødet, velsignede og brød det og gav*

dem det. Da åbnedes deres øjne, og de genkendte ham; men så blev han usynlig for dem. De sagde til hinanden: »Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen og åbnede Skrifterne for os?"

Pilgrimmens perspektiv er ikke afhængig af rutens længde, om man endda går på stedet eller i ring er ikke afgørende. Disciplene er optaget af samtalen med "den fremmede" og fatter først efterfølgende hvordan det hele hang sammen! Efter en tur, efter en oplevelse, efter en dag er det oplagt at spørge: Hvad bevægede sig i mig, mens jeg gik? Er det fremmed eller genkendeligt for dig at betragte Jesus som en med-vandrer i dit liv? Giv dig tid til at reflektere et øjeblik - inden du går videre!

*Foran mig er en vej, jeg ikke kender,
en sti, hvorom i dag jeg intet ved.
Jeg aner ikke, hvad i morgen hænder,
om dagen bringer kampe eller fred.
Men et jeg ved, mit liv er i Guds hænder,
og Gud er evig kærlighed.*

Emil Larsen

Fredag

Nord, syd, øst og vest - det kræver sit at finde vej via et landkort, det kræver orientering om verdenshjørne og viden om symbolikken for vej, sti, skov, vand og målestok. Det kan læres!

At begive sig ud i Bibelens landskab kan også føre en på hvad der føles som omveje eller til blindgyder. Nogle tekster er som ensretning, nogle vers er som labyrinter, nogle kapitler som uendelig bakker. Andre vers er som smutveje, som omfartsveje eller korsveje.

Meget går lettere hvis en viser vej, forklarer hvor man skal til højre eller venstre eller endda går med et stykke. Lad os slå følge med Filip som havde en særlig oplevelse på vejen fra Jerusalem. Læs i Apostlenes Gerninger kapitel 8 vers 26-31 og 35-38 (eller hele passagen, vers 26-40): *”Herrens engel talte til Filip og sagde: »Bryd op og gå sydpå ad den vej, der går fra Jerusalem til Gaza; den er øde.« Og Filip brød op og gik. Der var en etiopier, en mægtig hofmand hos etiopiernes dronning Kandake, som forvaltede alle hendes skatte; han var kommet til Jerusalem for at tilbede og var på vej hjem og sad i sin vogn og læste profeten Esajas. Ånden sagde til Filip: »Gå hen til den vogn og hold dig tæt op ad den!« Filip løb derhen, og da han hørte manden læse af profeten Esajas, spurgte han: »Forstår du også det, du læser?« Han svarede: »Hvordan skal jeg kunne det, når der ikke er nogen, der vejleder mig?... Filip tog så til orde, og han begyndte med dette skriftsted og forkyndte evangeliet om Jesus for ham. Mens de nu kørte hen ad vejen, kom de til noget vand, og hofmanden sagde: »Se, dér er vand, hvad hindrer mig i at blive døbt?« Filip sagde: »Tror du af hele dit hjerte, så kan det ske.« Han svarede: »Jeg tror, at Jesus Kristus er Guds søn.« Han befalede, at vognen skulle standse, og de gik begge ned i vandet, både Filip og hofmanden, og Filip døbte ham.”*

Hvem spørger du om vej? Hvem spørger du til råds i Bibelens landskab? Måske du kender en du kunne mødes og læse med, så I sammen kan finde vej, nye veje! Giv dig tid til at reflektere et øjeblik - inden du går videre!

Kære Gud - vær du
vores følgeskab på vandringen
vores guide på korsveje
vores åndedrag under udmattelse

*vores skygge i heden
vores lys i mørket
vores trøst i skuffelser
så vi fyldt af glæde
overvældet af din nåde og kraft
kan vende tilbage til vores hjem.
Amen.*

Frit efter oversættelse af Codex Callixtinus

Lørdag

Man kan let falde i staver ved udsigten til et fuglehus, foderbræt eller træet med fuglekugler hængende fra grenene - når de små blåmejser, musvitter eller måske en rødhals elegant balancerer på kanten og nipper føden i sig. Hvilket sceneri. Hvilken skaber.

Selv om de færreste af os nødigt ville spise regnorme, små biller og frø til frokost sætter det vore måltider i perspektiv, at Gud sørger for fuglene og at han på samme måde, ja enda mere vil sørge for os!

Slå op i Bibelen som også er en fuglebog og leksikon over flora - læs Matthæus Evangeliet kapitel 6 vers 25-34: *”Derfor siger jeg jer: Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne? Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de? Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig? Og hvorfor bekymrer I jer for klæder? Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer: End ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem. Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettroende? I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får*

vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hedningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette. Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift. Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen; dagen i morgen skal bekymre sig for det, der hører den til. Hver dag har nok i sin plage."

Hvad bekymrer dig i disse dage? Hvor kan du se Guds omsorg for dig disse dage? Se op, se fuglene, se ned, se blomsterne! Giv dig tid til at reflektere et øjeblik - inden du går videre!

Jeg er med jer alle dage, ind til verdens ende

Jeg er med jer alle dage, ind til verdens ende

Alle dage

Alle dage

Gl. børnesang

Søndag opmuntres du til at gå i kirke og høre Guds ord - Bibelen læst højt og forkyndt gennem salmer og sange, bønner og refleksion, fællesskab og samtaler.